

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci in nova vlada.

III.

Če nekoliko v stran pustimo celo Slovenijo, smemo pa po vsej pravici zelo radovedni biti, kake nasledke bode imela nova parlamentarna koalicija za vojvodino Kranjsko posebej. Ta vojvodina je pod grofom Taaffe-om nekaj doživela, kar bi se v obzired novemu koalicijskemu ministerstvu v prav resen prevdarek vzeti moralo. Da tukaj razmere pojassimo, poseči nam je treba v tiste čase, ko se je pričelo majati barona Winklerja deželno predsedstvo. Vankemu je znano, kako je prišlo do tega, da je moral končno baron Winkler zapustiti visoko svojo službo, dasi nerad in s srcem krvavečim. Njegova pozicija v deželi je bila zadnja leta njegovega službovanja popolnoma oslabela. V prvi vrsti posebno zategadelj, ker je, dasi mož poštenega slovenskega prepričanja, pripadal tisti vrsti naših politikov, ki nimajo toliko moči v sebi, da bi svoje narodno prepričanje vcepili tudi svoji obitelji. Obdajala ga je — kakor žalibog obdaja tudi veliko drugih naših prvakov — čisto nemška rodbina. In časih se je pripetilo, da so komaj dorasli člani njegove lastne obitelji tako strogo in ostro obsojali politično mišljenje svojega očeta, da si je nemška stranka, v koje sredo so barona Winklerja sinovi te obsodbe zanašali, kar od veselja roke drgnila. Tudi drugače se je ta obitelj ostentativno zdržavala vsake narodne slavnosti in vsakega narodnega pojava. Da, baron Winkler je bil puščavnik v svoji rodbini in ni torej čuda, da je končno tudi v deželi popolnoma osamel! K vsemu temu pridružila so se tudi leta, ki so moža trla, tako da ni mogel več v rokah obdržati tiste odločnosti, koje mora imeti administrativni načelnik v vsaki kronovini. Videlo se je tu in tam, da se je baron Winkler skorej bal vsacega tistih mladih grofov, koje je bil polagoma nakopičil v deželni upravi. Tresel se je takorekoč pred nemškim časopisjem, ki bi ga bilo brez dvojbe takoj razupilo, če bi bil tu in tam ostro postopal proti političnemu funkcionarju, ki je v naši kronovini skoraj vsikdar nemškega pokoljenja in mišljenja. Tako je prišla uprava v kronovini nekako v nered in bilo je dosti okrajnih glavarstev, pri kojih se je

uradovanje prepočasilo in z nekako težavo naprej potiskalo. Ko je napočilo Winklerjevi administraciji zadnje leto, takrat je grof Taaffe izrekel mnenje, da mu skoraj družega ne kaže, kakor barona Winklerja upokojiti. Najraje bi se bilo videlo v ministerstvu, da bi bil baron Winkler sam odstopil; starega in veljavnega uradnika, ki si je pri vseh svojih napakah stekel obilo zaslug za kronovino, ni hotel nikdo žaliti. To je naravno in samo ob sebi umljivo. Meseca februarja, ko se nemški levici niti sanjalo ni, da bi bila Kranjska tisto polje, kjer bi se dalo za nemško stranko kaj koncesij nažeti, naprosil je grof Taaffe odličnega slovenskega državnega poslanca, da naj pod roko piše baronu Winklerju, kaka je situacija, in da naj ga z žame tovo svojo roko privede do tega, da bo kranjski deželni predsednik vložil svojo ostavko. Tako pismo se je pisalo; je-li bilo srečno sestavljeno ali ne, o tem nismo poučeni. To pa vemo, da je baron Winkler pozneje vzprejel dotičnega slovenskega poslanca v Ljubljani s prav trpkimi besedami ter očital njemu in njegovi stranki nehvaležnost in Bog zna kaj še vse. Samo ob sebi pa je tudi umljivo, da je baron Winkler, prejemši omenjeni list, takoj doposlal ministerstvu pismeno svojo ostavko s pristavkom, da naj se mu naznani čas, kedaj mu bode odložiti deželno predsedstvo. To vse godilo se je meseca februarja ali pričetkom marca. Sredi poletja, morda meseca junija ali julija, pozval je grof Taaffe omenjenega slovenskega državnega poslanca k sebi v sobo, ki je odkazana ali vsem ministrom ali pa samo ministerskemu predsedniku v parlamentni palači. Tedaj je bil grof Taaffe nekoliko bolehen ali pa morda tudi le nervozen, ker ga je ravno takrat levica hudo naskakovala, da bi ji dal kakšno koncesijo. Ležal je ministerski predsednik na naslanjači, ko je vstopil slovenski poslanec in z znano priljudnostjo poprosil je, da bi gospod poslanec ne štel v zlo, če ne vstane, ker je bolehen in slaboten. Potem se je pričel razgovor. Ministerski predsednik je ležal, slovenski poslanec pa je sedel na mehkem stolu. Razgovarjala sta se o tem, kako nadležna je nemška združena levica in da je ministerstvo zopet prisiljeno, levičarjem dati malo koncesijo. Govorilo se je tudi o kranjskih razmerah in

na jedenkrat je spregovoril grof Taaffe nekako tako-le: „Was würden Sie sagen, wenn ich jetzt einen tüchtigen Beamten hinunter schicke und die Linke glauben liesse, dass ihr eine Concession zu Theil werde. Wer hätte im Februar gedacht, dass uns Winklers Demission noch so gelegen kommen werde“. Slovenski državni poslanec ni bil posebno srečen radi tega, kar je čul, ali grof Taaffe ga je konečno potolažil s tem, da novi funkcionar ne bo tako bud, kakor bi se prvi bip menilo itd. itd. Ko je potem omenjeni poslanec ministerskega predsednika zapustil, srečal ga je dvorni svetnik tedanji Blumenstock, sedanjí Halban, ter ga nekako tako-le nagovoril: „Seien Sie nicht zu traurig, es ist schon dafür gesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen werden“. V tem oziru pa nismo prav natančno poučeni, ker je tudi mogoče, da je dvorni svetnik Blumenstock, ki je nekaj Taaffeu nove ministre ustvarjal, te besede k drugemu slovenskemu poslancu, ki pripada k strogemu klerikalnemu taboru, govoril. Naj si je na tem kakor hoče, historična resnica je, da se je grof Taaffe sam izrazil, da se mora pri imenovanju naslednika po baronu Winklerju ozirati na združeno nemško levico. In to imenovanje smatrala je posebno tudi združena nemška levica za sebi ugodno koncesijo, kar je poslanec Fournier na nekem volilnem shodu očitno naglašal in konštatoval, ne da bi ga vladni krogi bili dementovali. Sicer pa na tem tudi nič nedopustnega ni; povsod v konstitucionalnih državah se mnogokrat pripeti, da se imenuje ta ali oni javni funkcionar s posebnim ozirom na kako določeno stranko. S tem se prerogativi krone nikakor ne škoduje, ker so za taka imenovanja odgovorni dotični ministri, ne pa visoki vladar sam. Če vzamemo v pretres koalicijsko ministerstvo, je gotovo, da sta Plener in Wurmbrand koncesija združeni levici, Jaworski in Madeyski koncesija poljakemu klubu. Presvetli vladar je te ministre imenoval, ne da bi najmanjša senca padla na jasno mu krono; politična konstelacija je ravno tako nanesla, da so bili ti ministri imenovani in istotako so politične razmere tako nanesle, da je grof Taaffe, ko je imenoval barona Heina voditeljem deželne vlade v vojvodini Kranjski, moral se ozirati na

LISTEK.

Popotni tovariš.

(Prevod iz ruskega.)

(Dalje.)

Razvnet nazval sem prošta „neusmiljenca“ in ravnal sem morda malo prenašlo. Moj sopotnik ni soglašal z menoj... V duši sodil sem, ni odobral mojega odgovora in ni želel dopustiti grditi čast svojega pastirja... Nadaljeval je:

„Le teh besed našega prošta ni bilo lahko slišati, da ga jaz okrajam... Bog mi je svedok, — jaz ga niti v mislih nisem hotel goljufati... Plaćati nisem mogel o pravem času, to je res, ali to ni vse jedao... Pravica, gospod?“

Siromak je čutil nekako še vedno vso žaljivost proštovega odgovora, vso njegovo neopravedljivost... Besede njegove pribajale so očitno iz čistega srca, a on bi se bil vendar-le rad še jedenkrat opravičil:

„Da le pripeljem smolo v mestice... Poplačam — in razprodajo ustavijo!...“

„Vaš konjiček je precej slab, dragi moj,“ rečem jaz.

„Res, slab je... Kak pa naj bo, ko nima vse leto inega, nego travo z močvirja?“

„Bolje bi krmili, ne bilo bi vam žal za skrb,“ nadaljujem jaz.

„To je pač res, ako se gleda s strani... Pa kaj hočeš!... To leto mi je pozebla vsa rž in vse je proč... Prisiljen si odločiti vsako jedljivo mrvico družini in sebi; in tudi ta, v resnici, ne razloči se včasih od konjske krme... Pride čas, da ima družina tako brano, kakor konj...“

In siromak se ozre na me zopet s svojimi tužnimi očmi.

„Tudi čevlji vaši niso za takovo pot... Popravili bi jih in noge bi bile suhe!...“ rečem jaz, sodeč, da je moj sopotnik nemaren in len.

„S strani prav tako, da!... Ali kdor ima šest golih otročičev, polgolo ženo, ta pač nima časa popravljati!... Sicer pa so moji čevlji odslužili; popravljali so se svoj čas in popravljali, a sedaj se niti zaplate več ne drže na njih... Znajte, i jaz bi se znal bolje obleči, a ni možno... Nič ne pomaga.“

Tu umolkne.

„Od kod ste vi?“

„Iz te vasice, konec župnije...“

„In vaše ime?“

„Mati Antonov z „Gladne Gorice“, tako me zovejo... In res — vse življenje gladujem na svoji „Gorici“.“

„Kako to?...“

„Tako-le. Moja kočja stoji na konci vasi; jeden kos zemlje je postal močvirnat in ni za nobeno rabo... Kočo je zgradil moj oče, napravil njive, a v poslednji čas so nam mrazi, kakor nepovabljeni gosti...“

„No, bi pa vendar našli drugo, boljo zemljo, — saj svet ni zaklinjen...“

„S strani seveda, a ne pomaga nič!... Iti je možno, ali s čim? Mojega polja ne kupi nihče; ako pa ne prodaš, s čim si kupiš novo zemljo?... Bolje je torej sedeti na prejšnjem, nego stezati roko po miloščini!... In le to bi mi ostalo od „razprodaje“...“

„Je li ta vaša smola od lanskega leta?“

„Kaj vendar mislite, od lanskega leta! Mi je ne moremo dolgo držati; gre, kakor vse — iz rok naravnost v usta... Jedva pripravil, hitro v sodčke, na voz, na trg...“

(Dalje prih.)

želje in zahteve združene nemške levice, ravno tako, kakor se je takrat, ko je imenoval dvornega svetnika Winklerja deželnim predsednikom, oziral na želje in zahteve slovenske delegacije v Dunajskem državnem zboru. Historična resnica je torej, da so združeni levičarji po svojem členu poslancu Fournierju reklamovali imenovanje barona Heina za svojo koncesijo, ravno tako kakor smo šteli mi Slovenci gospoda Winklerja, ko je prišel v deželo, za svojo koncesijo. Sedaj, ko imamo novo ministerstvo, vidi se nam potrebno, vse to še enkrat posebej naglašati! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. decembra.

Parlamentarne vesti.

V današnji seji poslanske zbornice predložila vlada najbrž budgetni provizorij, tako da se začne še ta teden proračunska razprava. Tudi izjemne naredbe pridejo še ta teden na vrsto. V odseku za izjemne naredbe, ki je včeraj zboroval in to o navzočnosti ministra notranjih del, čitalo se je poročilo, katero je stavil poročevalec dr. pl. Fuchs. Na željo grofa Pininskega postavil je odsek na konec poročila še stavek, v katerem izreka pričakovanje, da se razveljavijo izjemne naredbe, čim se razmere na Češkem obrnejo na bolje.

Naš naučni minister.

Profesorji Krakovskega vseučilišča priredili so ta dni bivšemu svojemu tovarišu in sedanjemu naučnemu ministru vitezu Madeyskemu banket, na katerem je slavljenec spregovoril nekoliko pozornega uvaževanja vrednih besed. Govorec o razlogih, kateri so vladarja napotili, da je izročil naučni portfelj Poljaku, rekel je Madeyski: „V prvi vrsti gre za to zasluga poljski znanosti; očitno se je po svetovni sodbi povzpela do višine tako, da je v isti vrsti z znanostjo drugih, na višku civilizacije stoječih narodov. Poljske znanosti karakter določa pa mej drugim tudi to, da se, iskaje resnico v božji modrosti, nikdar ni spila s cerkvijo. Hvaležni moramo torej biti v prvi vrsti svetlim zastopnikom cerkve in znanosti.“ — Prvi uradni čin novega naučnega ministra je bila odklonitev prošnje češke „Ustredni Matice školske“, naj se nje petrazredni ljudski šoli v Trnovanih da pravica javnosti. Ministerstvo ni tej prošnji ustreglo, ker poučuje na tej šoli veronauk navaden učitelj in ne duhovnik. Učitelj je sicer osposobljen za pouk tudi tega predmeta in ga poučuje, le ker Praški nadškofijski ordinarijat neče dovoliti v Trnovanih bivajočim duhovnikom, da bi jeden izmed njih prevzel pouk, a vendar ministerstvo tej šoli ni dalo pravice javnosti.

Podpredsednik gospodske zbornice.

Namesto kneza Windischgrætza, sedanjeg ministerskega predsednika, imenovan je podpredsednikom gospodske zbornice grof Franc Falkenhayn, starejši brat poljedelskega ministra in vodja konservativne stranke v gospodski zbornici. Grof Franc Falkenhayn je odločen konservativec in se je za časa zadnje ministerske krize opetovano imenoval kot kandidat za ministersko predsedstvo.

Vnanje države.

Poznanjski Poljaki.

V gotovih časih po daljših ali krajših presledkih „naznanjajo najprej nemški in za njimi potem poljski listi, da hoče pruska vlada honorirati brezpogojno poslušnost poljskih poslancev v nemškem državnem zboru ter uvesti poljski jezik kot učni predmet na ljudskih šolah Poznanjskih. Doslej je še vselej to naznanilo bilo vzprejeto v germanjskih listih z očitno nezadovoljnostjo in še vselej je vlada pozabila na to obljubo. Zadnjič je bilo to pri glasovanju o vojaški predlogi. Poljski poslanci so tedaj glasovali z vlado in pomagali svojemu in nemškemu narodu naložiti veliko, skoro neznosno breme. Tedaj so vsi nemški listi naznanjali, da se uvede v poznanjskih šolah nemščina kot neobligatni učni predmet, kar je nemške kroge tako silno razdražilo, da so začeli pravo častnikarsko gonjo na vse, kar je poljsko. Pri tem plemenitem počenjanju, ki povsem harmonira z značajem nemškega naroda, jih je posebno izdatno podpiral stari Bismarck. Cesar Viljem je bil tedaj Poljakom rekel, da jim njihove podpore nikdar ne pozabi, ali razven te ljubeznive obljube niso Poljaki tedaj ničesar dosegli. Sedaj, ko gre nemški vladi za nova davčna bremena, se ponavljajo zopet tiste obljube, da bi poljski poslanci zopet rešili vlado, ali uverjeni smo, da bo pruska lokavost tudi to pot speljala Poljake na led in da zopet ne bodo ničesar dobili.

Italijanska kriza.

Zanardelli skuša še vedno, sestaviti novo ministerstvo, a upanje, da se mu to posreči, gineva čedalje bolj. Tridesetorica poslancev, pripadajočih skrajni levi, mej njimi Cavallotti, Colajani in Imbriani izdali so oklic na narod, v katerem obsoja najodločnejše delovanje Giolittijevega kabineta in pravi potem z ozirom na snovanje novega ministerstva, da se bode skrajna levica upirala vsakemu

pravu in vsakemu povišanju sedanjih davkov, pač pa zahteva, naj se takoj začne davčna reforma, s katero bi se neimovitim slojem olajšalo davčno breme. Nadalje zahtevajo skrajni levičarji, naj se zmanjša število ministerstev, in naj se napravi ravnotežje v gospodarstvu s tem, da se zmanjša stalna vojska in znižajo kraljevi dohodki. Konečno zahtevajo, da bodi vnanja politika v soglasji z narodovim mišljenjem, kar bi bilo državi tudi materijelno v korist, notranja politika pa pravična in trena.

Novo francosko ministerstvo.

Ministerski svet je že določil izjavo, s katero se predstavi parlamentu. V tej deklaraciji se izreče ministerstvo zoper vsakršno revizijo ustave, zoper progresivno dohodarino in zoper ločitev cerkve od države, pač pa povdarja, da bo vlada vodila državno upravo v demokratičnem smislu in odločno nasprotovala socijalističnim utopijam. Glede vnanje politike izjavi vlada, da bo negovala dosedanje zveze, delujoč tako za ohranitev miru.

Anarhisti.

V Bruslju prišla je policija te dni dva nevarna anarhista, mnogo drugih pa, došli iz Pariza, je uteklo. Tudi anarhisti na Angleškem so se zopet začeli gibati in so v zvezi s tem priredili na Trafalgar Square v Londonu velik meeting, na kateri je došlo več tisoč somišljenikov. Anarhističnega lista „Commonweal“, v katerem se proslavlja Barcelonski atentat, se je prodalo nebroj števil. Ko so hoteli nekateri voditelji anarhistov govoriti, prišla jih je policija in ko so se zborovalci hoteli temu zoperstaviti, razgnala jih je policija z orožjem.

Dopisi.

Iz Sevnice, 1. decembra. [Izv. dop.]

(Bralno društvo.) Dne 26. novembra se je vršila otvoritvena veselica bralnega društva v Sevnici ob Savi. Mnogo težen in neprilik je bilo sicer premagati, preden se je ustanovilo prepotrebno bralno društvo, zlasti naši nasprotniki so stavili zapreke in skušali zatreti vsak slovenski življenj, toda s tem večjo navdušenostjo in radostjo se je pozdravilo novo nastalo društvo. To je pokazala otvoritvena veselica, prirejena, da pokažemo svetu, da nas še ni poplaval morje germanstva, kar si prizadevajo nasprotniki naši, marveč da se hočemo postaviti v bran vsakemu tujemu nasilstvu in ne maramo biti podlaga tujčevi peti. — Novo osnovano društvo je stopilo torej s svojo otvoritveno veselico v svet. Udeležba pri veselicah je bila jako mnogobrojna; slovenska inteligencija iz sosednjih mest, trgov in vasij je prihitela pozdravit mlado društvo, in zlasti iz kmetkega stanu je bilo dokaj gostov, kar kaže, da se naš kmet bolj in bolj probuja in živahneje zanima za slovensko stvar. Prva zasluga na sijajno uspeli veselici gre gg. pevcem sosednje Breške čitalnice, ki so s svojim dovršenim petjem vedrili poslušatelje, isto tako gospodu Dragotinu Hribarju iz Celja, ki je v jako zanimivem svojem slavnostnem govoru pokazal razvoj slovenskega jezika, poudarjal potrebo bralnih društev in konečno želel, da tudi to novo društvo vsikdar prospeva in procvita. Došlo je mnogo brzojav in častitk od naših somišljenikov iz daljine, ki se niso mogli osebno udeležiti slavnosti. Z burnim navdušenjem so se sprejemale posamezne točke. Po končanem vzporodu se je pričela prosta zabava in ples, in naše narodne dame, ki so se jako mnogobrojno udeležile, so tudi s tem pokazale svoje slovensko mišljenje. Sploh se je vršilo vse v najlepšem redu in šele proti jutru smo se razšli v zavesti, da nam še dolgo ta veselica ostane v prijetnem spomnu. Nasprotniki naši so sicer jeze pihali in ker si niso znali pomagati drugače, so skušali na vse mogoče in nesramne načine grditi društvo, zlasti njegovo veselico v znanem Celjskem lističu. Temu odgovarjati se nam pač ne zdi truda vredno, kajti vsak trezen in pameten misleč človek vidi, da s takimi neotesanostmi in nesramnostmi nikakor ne bodo ovirali razvoja društvu nasprotniki naši, osobito peščica tukajšnjih pangermanov. Naj imajo svoje veselje! Mi pa želimo iz dna srca novemu društvu, da vrlo napreduje, da se kar najlepše razvija in vsikdar doseže svoj smoter!

Koncert „Glasbene Matice“

dné 3. decembra 1893.

Nedeljski koncert „Glasbene Matice“, s katerim je to naše prekoristno glasbeno društvo pričelo svoje zimsko delovanje, bil nam je zopet vesel dokaz, kako resno se goji umetna glasba in v prvi vrsti seveda slovanska glasba, poleg nje pa da se ne zanemarjajo glasbeni biseri drugih narodov. Vzporod koncerta bil je zares impozanten in obsejal

sedem večinoma velikih točk. Kot dobra ljuba znanca pozdravilo je občinstvo prekrasno Fibichovo „Pomladno romanco“ in pa karakteristični, vedno lepi Foersterjev mešani zbor „Ljubica“. Fibichova skladba, o kateri smo že govorili obširno, ko se je pela prvič, je velikansko delo za sopran in bas-solo, mešani zbor in orkester. Vse mnoge finosti tega poezije polnega dela prišle so valed zares izborne izvršitve do popolne veljave. V solospvih sta se odlikovala gospa R. Peršlova, znana izvrstna pevka in pa član slovenske opere g. C. Vašiček, čegar simpatični glas je tudi v koncertni dvorani naredil najboljši utisek. Foersterjev divni mešani zbor „Ljubica“ smo že tudi ocenili, pristavimo naj le, da se je pel tako dovršeno, da si ne moremo misliti boljšega prednašanja. Velikanski utisek je naredil zopet Dvořákov 149. psalm „Nova pesem Stvarnika poslavi!“, katero skladbo smo ocenili ob svojem času.

Ostale točke vzporoda bile so povsem nove. Interesantna skladba je Glinkova romanca z dekljskim zborom iz opere „Živen za carja“ s čudnim 5/4 taktom, katerega se mora uho šele privaditi, v pravem slovanskem duhu zložena elegija. Gdčna. Rih, član slovenske opere, izvajala jo je prav izborno in jo je vrlo podpiral ženski zbor. Kot goslar velike nadarjenosti pokazal se je mladi učitelj „Glasbene Matice“ g. Jeraj v Wieniawskega fantaziji po motivih Gounodovega „Fausta“, katero je izvajal s spremljevanjem orkestra. To efektno, lepo zasnovano in instrumentovano virtuosno delo dalo je mlademu umetniku priliko pokazati vso svojo tehniko in finost v igri. Spremljevanje orkestra želeli bi bili sem ter tja malo bolj diskretno. Isti vrsti skladb prištevati je Thomasova Poloneza iz opere „Mignon“, ki se odlikuje po francoski pikantni ritmiki in največjih tehniških težavah. Gdčna. Rih pokazala se je v tej točki koloraturno pevko, ki je kos vsem težavam skladbe, pela je v izvršnem francoskem jeziku tako dovršeno, da je res navdušila občinstvo. Prirejela je še priprosto slovaško narodno pesmico, katero je pela z globokim čutom.

Beethovenova fantazija v C-molu za klavir, zbor in orkester spada v dobo, ko je mojster glasbe krenil na nova pota in uporabil tudi poezijo besede, da podpre muzikalni izraz. Kot predhodnica devete simfonije ji je v tematu tudi sorodna. Imenovalo bi se jo lahko simfonijo z obligatnim klavirjem in zborom, ali kakor se običajno stori, koncert za glasovir z zborom. Skladba spada med najlepša dela glasbenega velikana, ker se klavirski igralci bojé malo efektnih in nevaležnih tehniških težav ter velicega aparata, katerega zahteva. Ta klasična skladba izvedla se je prav mojsterski in je občinstvo z vidnim zanimanjem poslušalo divne glasove. Kakor vselej, odlikoval se je v klavirnem partu mojster na klavirju g. Hoffmeister in je vso svojo izredno tehniko in globoki čut mogel spraviti do popolne veljave, ker mu je bil na razpolaganje izborni Büsen-dorfer, ki ga je iz posebne prijaznosti „Glasbeni Matice“ za koncert posodila gospa Kajzelova. Občinstvo odlikovalo je gosp. Hoffmeistera posebno živahno. Solospvi in zbor ter orkester pripomogli so izdatno k popolnemu uspehu te prelepe klasične točke, katero smo z veseljem pozdravili v vzporodu med modernimi skladbami slovanskih skladateljev. Tako je tudi prav.

Če smo dušo vsega umetniškega gibanja v „Glasbeni Matici“ prihranili za nazadnje, ravnali smo se po pregovoru „dulcis in fundo“. Vsak zbor, bodi še tako izvrsten, ostane le mrtva okorna masa, ako mu ne navdihne umetniškega življenja njega vodja. In tacega pevovodjo in koncertnega mojstra, ki ve vdihniti svojo umetniško naravo in dušo vsemu zboru in sploh vsem izvrševalcem, ima „Glasbena Matica“ v g. Hubadu, kateremu gre prva in glavna zasluga, da so se koncerti „Glasbene Matice“ povzdignili do tako visoke stopnje umetniške finosti in dovršenosti. Pohvalno pa nam je konečno omenjati tudi požrtvovalnosti dam in gospodov pevskega zbora. Le z združenimi temi faktorji mogoče je podajati občinstvu tako dovršene produkcije, na katere smemo biti opravičeno ponosni. Da je bil koncert prav dobro obiskan in da ga je počastilo z navzočnostjo več odlične gospode, smo že omenili. Izrekamo konečno le željo, da „Glasbena Matica“ ne opeša na pričetem potu in da nam tudi v glasbeni umetnosti velja geslo: „Excelsior!“

A.

Domače stvari.

— (Služba ravnatelja) na učiteljski Ljubljanskem bode v kratkem zopet — razpisana. Ministri zmirom najdejo pot iz zadrege za se in za g. Linhart. Akti naj sedaj zopet vse instance prebredejo, potem se bosta skoro dva leti izpolnili, da je g. Linhart zavodu faktično na čelu, potem bodo tudi poštene Slovenci prepričani, da bi se nemškemu pretendentu huda krivica godila, če bi se — „nachdem er sich ja voll bewährt“ — umakniti moral Slovincu, ki spada prav za prav na tako mesto. Poslanec, ki so v tej stvari toliko dosegli, — gratulujemo!

— (Osobne vesti.) Notarski kandidat gosp. Mihael Jezovšek v Celji je imenovan notarjem na Vranskem. — Službo c. kr. okrajnega zemljemerca v Gorici je dobil g. Václav Nalezinek, rodóm Čeh, ki govori in piše tudi slovenski. — Premeščena sta kancelista g. Josip Pagon iz Tolmina v Cerkljo in g. Jos. Vittori iz Buj v Kanal, imenovan pa je kancelistom za Tolmin gosp. Josip Kraševac iz Cerklje. — Poštni blagajnik g. R. pl. Kleinmayer imenovan je blagajnikom pri poštni hranilnici v Gradcu.

— (Slovenska opera.) V četrtek 7. t. m. pela se bode prvič na slovenskem odru Kreutzerjeva melodijozna romantična opera v 2 dejanjih „Prenočišče v Granadi“, ki bode brez dvoma postala tudi na slovenskem gledališču priljubljena repertoarna točka, kakor je to na vseh nemških odrih še dandanes. Prevod je priredil za predstavo g. E. Gangl, vporabivši fragmente starega Cimpermanovega prevoda. Glavne vloge imajo gđica Leščinska (Gabrijela) g. Jos. Noll (lovec) in g. Beneš (Gomec) potem pojó g. Vašiček (Ambrozijo) in gg. Rus in Perdan (Vasko in Pedro), ki nastopajo v važnih ensemblovih številkah. Zbor ima tudi prav hvaležno ulogo. O Kreutzerjevi glasbi sami pač ni potrebno govoriti, ker je prijateljem opere itak znana. Marljivo dramatično društvo nam podaje z uprizoritvijo te opere zopet nov glasbeni užitek in ne dvomimo, da bode slovensko občinstvo se pokazalo zahvalno ter z mnogobrojnim obiskom to dejanski dokazalo, kakor pri vseh dosedanjih opernih predstavah. Vnanji rodoljubi naj se oglašajo za sedeže pri g. Češarku v stari čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— (Slovenski tekst k operi „Prenočišče v Granadi“) je dobili po 20 kr. pri knjigotržcu g. A. Zagorjanu, pri dnevnem gledališki blagajni v trafiki g. Šešarka v Šelenburgovi ulici in na dan predstave pri večerni blagajni v gledališču. Slovenska teksta k operama „Prodana nevesta“ in „Čarostrelec“ se tudi že dobijo po 25 kr. izvod pri imenovanem knjigotržcu in v trafiki pri g. Šešarku.

— (Slovensko gledališče.) V včerajšnji oceni je po neljubi zmoti izostalo, da je gospa Danilova zelo graciozno igrala „gospo Živeno Slavčevo.“

— („Slovensko pisateljsko podporno društvo“) priredi v soboto dne 9. decembra t. l. zabavni večer v spomin pokojnega pesnika Františka Gestrina. Sodelovala bode ta vojaška godba in pevsko društvo „Ljubljana“, ki je drage volje obljubila svojo pomoč. Vstopnina znaša 20 kr. Začetek ob pol osmi uri. Zabava se bode vršila v poletnem salonu hotela „Pri Maliču“. — K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Priviletošnji „večer“ Slovenskega učiteljskega društva) bode jutri 6. t. m. v dvorani Hfuerjeve pivarne. Predaval bode gosp. A. Žumer „o izložitvi učil“ na razstavi v Inomestu. Vabljeni so vsi društveniki in prijatelji ljudskih učiteljev. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

— („Slovensko planinsko društvo“) vabi vse častite člane in prijatelje svoje na I društveni večer, ki bode jutri v sredo ob 8. uri zvečer v hotelu „pri Slonu“. Gospod prof. Rutar bode čital o zanimivem in krasnem potu iz Bohinja čez Komno na Goriško. Gostje dobro došli!

— („Radogoj“) sta pristopila kot ustanovnika z doneskom 100 kron gospod Ivan Gruden, c. kr. davkar v pokoju, in gospod Jos. Lenarčič, veleposestnik in dež. poslanec na Vrhniki. — Živila vrla rodoljuba!

— (Popravek.) Podpis na telegramu doktorju Ferjančiču iz Idrije v št. 276. „Slov. Naroda“ je čitati tako-le: pl. Premerstein, Ivan in Pavel Gruden.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) nadaljuje svoje vaje za drugi koncert — Haydnovo „Stvarjenje“ — še le prihodnji teden in sicer ženski oddelek v ponedeljek 11., moški v torek 12. decembra ob navadnih urah.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista je poslal kot kronski dar: Iz Drage gosp. B. Andoljšek, učitelj in vodja, 10 kron, katere je nabral pri rodoljubih iz Drage in Loškega potoka ob priliki odhoda g. Gustava Wiesenburgerja, šumarja iz Drage na Češko. — G. Pujman v Dinjanu daroval je 1 krono. Skupaj vzprejeli smo torej 11 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki! — V št. 270. z dne 24. novembra izostalo je po neljubi pomoti v imeniku darovalcev kronskih darov za družbo sv. Cirila in Metoda ime g. Antona Milavca, ki je daroval 2 kroni. Na celotno vsoto 24 kron 22 vin. pa nič ne vpliva ta tiskovna pomota, katero s tem na prošnjo pošiljatelja g. H. Likarja popravljamo.

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani izročil je g. Fran Mulaček uredništvu našega lista 13 kron 32 vinarjev kot čisti preostanek Sokolskega jour-fixa od dne 30. novembra. — Gosp. M. Kancijani v Mariboru daroval je 1 krono. Skupaj vzprejeli smo torej 14 kron 32 vin., katero svoto izročimo vodstvu. Živili darovalci!

— (Zima.) Mrzla burja prinesla nam je pravo pravcato zimo, akopram smo po astronomiškem koledarju še v jeseni. Že nekaj dni imamo prav čuten mráz in je toplomer padel za več stopinj pod normalo. Imeli smo do 10 stopinj mraza, danes pa menda še več. Sicer pa so dnevi lepi solčni in suhi.

— (Stroški za izvažanje snega.) Mestna občina Ljubljanska izplačala je za izvažanje snega iz mesta v preteklem tednu (od 26. novembra do incl. 2. decembra t. l.) 670 gld.

— (Izpred poročnega sodišča.) Včeraj vršili sta se zopet dve obravnavi in sicer prva proti štirim zaradi težke telesne poškodbe obtoženim kmetiskim fantom iz Rudnika, druga proti Antonu Dolinarju, čevljarju iz Zminca pri Škofji Loki, zaradi hudodelstva uboja. Dne 24. septembra prišli so bili Bizoviški fantje Jože Pezdir, Jakob Mihelič in Miha Dimnik v Rudnik ter popivali tam v Marinkovi krčmi. V krčmi pripravili so se zvečer z Rudniškimi fantom Janezom Šeficem. Šefic zapustil je gostilno z namero, počakati Bizoviške fante ter jih preteptati. Poklical je na pomoč Janeza Selana, Janeza Taškarka in Janeza Cimermana. Oborožili so se z gnojnim vilami, s koli in motikami. Ko pridejo Bizoviški fantje mimo Dremeljevega kozolca, kjer so jih Rudniški fantje pričakovali, sune najprej Selan z vilami J. Miheliča, kateri je sicer vile odbil, vendar pa je bil v obrazu ranjen. Mihelič in Dimnik potem zbežita, Pezdirju pa je Selan sunil v glavo, ostali nje govi tovariši pa so ga še na tleh ležečega preteptali. Nezvestnega prenesli so potem pod kozolec, kjer je ležal celo noč. Drugi dan umrl je Pezdir v Ljubljanski bolnici. Razparanje mrtiča je dognalo, da je ostrina vil predrla leve senci ter močno poškodovala možgane. Devetnajstletni Selan obsojen je bil na šest let težke ječe, isto tako pa tudi Janez Šefic, ki je hujškal svoje pajdaše; Janez Taškar obsojen je na štiri, Janez Cimerman pa na tri leta težke ječe, pri vseh štirih postrežene z enim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici 25. septembra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi sedel je na zatožni klopi 20 let stari čevljar Anton Dolinar iz Zminca, obtožen hudodelstva uboja. Dne 29. oktobra skregala sta se bila v Okroglikovi krčmi v Brodeh obtoženi Anton Dolinar in Jože Zadnikar. Ko se je Zadnikar v spremstvu Antona Šnka in Franceta Martilaka vračal domu, dobiti jih Dolinar ter pabne Zadnikarja na tla. Ko sta Šnk in Martilak opazila, da ima Dolinar nož v rokah, priskočila sta Zadnikarju na pomoč, ta pa je sedaj kakor besen sekal z nožem po svojih nasprotnikih. Šnku prerezal je vratno odvodnico, tako da mu je v nekoliko trenutkih otekla kri ter je ta kar na mestu umrl, Zadnikarju zadal je težko, Martilaku pa leško telesno poškodbo. Obtoženec zagovarjal se je s tem, da se je branil svojih nasprotnikov, vendar pa je iz izpovedanj pozvanih prič jasno, da ni bil on napaden, ampak da je on po svojih protivnikih sekal, ko so se braneč umikali od njega. Sodišče obsodilo je Dolinarja na šest let težke ječe, poostrežene z enim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dne 29. oktobra vsakega kazenskega leta.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 17. t. m. ob 1/2 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red je običajni. V zimskem času bode prirejala vsak teden „jour-fixe“, katerim se bode dan določil od slučaja do slučaja. Prvi taki zabavni večer je danes.

— (Zasačena cerkvena tatara.) V cerkvi v Ribnem, v Radovljiškem okraju opazalo se je že dlje časa, da nekdo krade iz cerkvenih pušic mile darove in tudi olja in sveč je zmanjkovalo, ne da bi se moglo tatu priti na sled. Nedavno zapazil pa je g. župnik cerkvenikovo ženo, ki je tavalala okolu pušice in jo je zasačil, ko je odnesla iz nje nekaj novcev. Ker je prejšnje tatvine brčkone zakrivila tudi ona, naredila se je sodna ovadba proti njej.

— (Roparska umora.) Blizu Žalca našli so 36letnega viničarja Alojzija F. s prerezanim vratom poleg neke šupe. Pri mrtvecu, ki je bil deloma slečen, ni se našlo nič denarja in je bil brčkone oropan. — V gozdu „Zalogom“ v občini Št. Peter pri Celji našlo se je truplo trgovca Pavič, ki je bil umorjen in oropan. Imel je vrat prerezan. Orožniki zločinca dozdaj še niso zasledili.

— (Zmrznil je) dimnikarski mojster Martin Krainer iz Slovenjega Gradca na okrajni cesti v Velenje-Šoštajni. Našli so ga mrtvega, komaj 10 minut zunaj mesta. Brčkone se je nesrečnež napil žganja in obležal na cesti, kjer je našel smrt.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Hripa na Dunaji) je postala zopet epidemična. Izmed državnih poslancev jih je zbolelo več za to nadležno boleznijo. Med prebivalstvom je precej veliko število bolnikov.

* (Kolera v Galiciji.) je po zadnjih poročilih precej ponehala in se vedno manjša število slučajev. V 8 občinah zbolelo je samo še 23 oseb, umrlo pa 15. V Bukovini ni bilo novih slučajev.

* (Ulom v uredništvu.) Minuli teden ulomili so neznani ljudje ponoči v uredniške prostore lista liberalne stranke „Srbska Zastava“ v Belem gradu in odnesli razne politične spise.

* (Proti anarhistom.) Samo v Barceloni zaprla je policija 235 anarhistov in iztirala 31 inozemcev, med njimi 8 Francozov, 5 Italijanov in 3 Nemce.

* (Nesreča na železnici.) Pri postaji Limite blizu Milana zadel je osební vlak, vozeč v Benetke s tovarnim vlakom. Izmed osebja železnice in popotnikov je 22 mrtvih in 15 težko ranjenih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. decembra. V levičarskih krogih se deluje z vsemi silami na to, da se železniški resort loči od trgovinskega ministerstva in da se ustanovi posebno komunikacijsko ministerstvo.

Kolonia 5. decembra. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Belega grada, da je radikalni klub sklenil, da vlada glede spornega carinskega vprašanja nikakor ne sme ustreči avstrijskim tirjavam in raje začeti carinski boj.

Rim 5. decembra. Novo ministerstvo je definitivno konstituirano, in sicer tako-le: Zannardelli predsedstvo in notranja dela, Fortis javne zgradbe, Baratieri unanija dela, San Marzano vojska, Cocco-Ortu poljedelstvo, Gallo nauk, Raccchia mornarica, Inghilleri pravosodje, Vaschelli finance, Di Blasio komunikacije. — Rimski listi ne pozdravljajo novega ministerstva nič kaj prijazno.

Pariz 5. decembra. Vladna deklaracija, katero je v poslanski zbornici in v senatu čital ministerski predsednik Casimir-Perier, bila vzprejeta z viharim odobravanjem. V loži diplomatov bila avstrijski poslanik Hoyos in nemški poslanik Münster. Socijalistični poslanec Grousset zahteval, naj se sklene popolna amnestija, kar je zbornica odklonila.

Pariz 5. decembra. „Gaulois“ javlja iz diplomatskih krogov, da je zaroka ruskega careviča s princezino Alice Hessensko definitivno dogovorjena in da se že v kratkem izvrši.

Glasgov 5. decembra. V tukajšnjih rudnikih ustavilo 17.000 rudarjev delo. Bati se je izgredivo.

Naznanjam

vsem prijateljem in znancem po Kranjskem, Štajerskem in Primorskem, koji so se v raznih zadevah v teku več let z zaupanjem do mene obračali, da sem po kovarstvu šarenjaškem od cerkvene in politične oblasti prestavljen v slavni Poreč! To je znak južnega vremena! Hvala Vam vsem na Vaši ljubavi ter izkaznem mi zaupanju! Živeli! Bog in narod!

Poreč, dne 3. grudnia 1893.

Ivan Cotelj,
stolni vikar.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelimi. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozgah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (18-16)

50.000 goldinarjev je glavni dobitek velike inomostske 50krajcarske loterije. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da je žrebanje nepreklicno dne 6. decembra 1893.

Zahvala.

Odbor bralnega društva v Sevnici izreka s tem najsrčnejšo zahvalo gg. pevcem Breške čitalnice, g. Dragotinu Hribarju v Celju, g. Damijanu Kurentu v Sevnici, pošiljateljem mnogobrojnih brzojavk in čestitk in sploh vsem, ki so pripomogli k sijajnosti otvoritvene veselice bralnega društva.

V Sevnici, dne 3. decembra 1893.

Odbor.

Tuji:

1. decembra.

Pri **Slomu:** Kassowitz, Weidl, Ma y, Maigert z Dunaja. — Stager iz Grada. — Peitler iz Ljubljane.
Pri **Malič:** Kohn, Wahle z Dunaja. — Steidler iz Grada. — Simon iz Temešvara. — Kleinlercher iz Št. Vida. — Ledner iz Trsta. — Vitez pl. Gugenmoss iz Celovca. — Wakony iz Liti. — Hvaton iz Št. Jurja.
Pri **bavarskem dvoru:** Saiker iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju:** Fleischmann iz Ljubljane. —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. dec.	7. zjutraj	740.7 mm.	-7.2° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	738.2 mm.	-2.6° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	738.1 mm.	-8.0° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -5.9°, za 6.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5 decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97	gld.	60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	"	80	"
Avstrijska zlata renta	117	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	94	"	25	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1002	"	—	"
Kreditne delnice	843	"	—	"
London vista	124	"	45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	25	"
20 mark	12	"	27	"
20 frankov	9	"	93	"
Italijanski bankovci	43	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	88	"

Zahvala.

Vsem cenjenim gg. prijateljem in znancem, ki so o priliki smrti mojega predragega, zdaj v Bogu počivajočega sina

Fraňa Ogrina

svoje sočutje in dragemu pokojniku zadnjo čast izkazali, izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

Na Vrhniki, dne 7. decembra 1893.

(1214)

Fran Ogrin.

Proda se pol leta star, popolnoma udomačen (1194-3)

srnjak.

Več se izve pri Arko-tu v Dolenjem Logatcu.

Dobro, novo

slivovko

prodaja po 47 goldinarjev 100 litrov

Fr. Prijatelj (1210-1)

v Tržiču, pri Mokronogu, na Dolenjskem.

Ana Skaza

posestnica v Šmariji pri Jelšah (Spodnji Štajer)
prodaja proti povzetju od postaje Št. Jurij ob južni železnici (1213-1)

najfinejše namizno sadje

(jabolka) po 10 gld. 100 kg. Tudi je pošilja v kartonih po 5 kg. proti povzetju 1 gld. 10 kr. poštnine prosto do vsake avstrijske postaje.

Jabolčnik

po 8 gld. 100 litrov od postaje Št. Jurij ob juž. žel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francovo vane, Karlovo vane, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Ouh, Genova, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francovo vane, Karlovo vane, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

(12-265)

Dragotin Sajovic

uračnik južne železnice

Ivanka Sajovic rojena Korošec

poročena. (1211)

Mesto družega naznanila.

Darila za Miklavža in Božič

v veliki izbiri in po priznane nizkih cenah
priporoča

F. Stampfel v Ljubljani

Kočevska domača industrija

(1199-3)

na Kongresnem trgu, v „Tonhalle“.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

sta izšla:

Stenski koledar

za l. 1894.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Skladni koledar

za l. 1894.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Koledarja se dobivata v „Národní Tiskarni“, pri g. A. Zagorjan-u in pri družih knjigotročih.

Za Miklavža in Božič!

Največja zaloga, najnižje cene.

Podpisana opozarjam slavno občinstvo in p. n. častite gg. trgovce na svojo izdatno povečano

zalogo sladčic

itd. lastnega izdelka, katere sladčice prodajam po kolikor mogoče nizki ceni. Nad 400 vrst bonbonov in drugih sladkoritih izdelkov od navadnih do najfinejših vrst se nahaja vedno v zalgi.

Lepe škatulice (Bonbonniere, Atrappe, napolnene s sladčicami, primerna darila odraslim osebam.

Tudi naročila na torte in fino pečivo izvršujem točno in se slednje dobiva sleherni dan sveže, počenši s 1. decembrom.

Jamčim za to, da je vse moje blago izdelano iz samega sladkorja brez vsake druge zmesi, kakor se to čisto nahaja drugod.

Vsa, tudi najmanjša naročila izvršujem hitro in vestno. — Veletržcem posebno ugodne cene.

Prosim vse p. n. častite naročnike, kateri še niso poslali svojih cenjenih naročil, da mi ista prej ko mogoče dopošljejo, da jim zamorem pravočasno in po želji ustreči.

Privatna naročila izvršujem le proti povzetju.

(1159-6)

S spoštovanjem

Josipina Šumi

v Ljubljani, Kongresni trg št. 13, (Fišerjeva hiša).

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Žrebanje že jutri!

Glavni dobitok 50.000 goldinarjev.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.

(931-16)